

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ ^(*)

~~~~~

Λίκνου, στάδιον καὶ μέγα ταῦτογράνως Μαυσωλεῖον,
 Ἐνθα κείνται δόξα, πλοῦτος, εὐρυτά, μεγαλεῖον !
 Μνῆμα, ἔνθα τῶν αἰώνων ἐπεσιώρευσε τὸ βεῦμα
 "Ο τι ἔνδοξον παρηξεν ἢ ἴσχυς, οὐ νῦν, τὸ πνεῦμα !
 "Απειρος παλαιότρα, ἵχνη ἔτι φέρουσα αἰμάτων,
 "Ἄρετῆς ὑπερανθρώπου καὶ ἀπανθρώπων ἐγκλημάτων !
 Τάφος, τὰ δετὰ τοῦ κόσμου κλείων ἔτι τοῦ ἀρχαίου !
 Κρήνη ιερᾶ, τὴν πίστιν χύσασα ἐπὶ τοῦ νέου !
 "Ρώμη ! εἶδωλον καὶ θύμα ἐν ταύτῳ τῆς εἰμαρμένης,
 Λίνιγμα τῆς Ἰστορίας ἀκατάληπτον θά μένης.
 "Άλλοτε δὲ ἀετός σου ἀφ' ἐνδεις εἰς ἄλλον πόλευ
 "Βηπλωνε τὰς πτέρυγάς του καὶ ἔσκεπτε τὸν κόσμον δλον.
 "Άλλοτε τὰ ἔθνη δλα εἰς τὸ θριαμβευτικόν σου
 "Αρμικ ἔδεσσες, καὶ δοῦλα ἔσυρες πρὸ τῶν θυρῶν σου.
 "Ἐπεσσε ! ἀλλὰ σὲ εἶδον καὶ νεκρὰν πολλοὺς αἰῶνας
 Νὰ δεσπόζῃς ἐκ τοῦ τάφου καὶ λαοὺς καὶ ἡγεμόνας.
 Τὸ λευκόν σου Φάσμα εἶδον τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν βαστάζον,
 Καὶ ἀντὶ τοῦ σκῆπτρου ῥάβδον ἰερατικὴν κραδάζον,
 Φέρον στέμμα τὴν τιάραν, ἔμφιον ἀντὶ γλαυμόδος
 "Υπὸ τὰς πτυχὰς τῆς θείας Χριστιανικῆς αἰγίδος,
 Τρέμουσαν, γονυκλιτοῦσαν τὴν Εὐρώπην νὰ καλύπτῃ
 Καὶ εἰς ἐν του νεῦμα πᾶσαν κεφαλὴν ὠχράν νὰ κύπτῃ.
 "Ἐπεσσε ! ἀλλὰ τὸ κῦμα τῆς καταστροφῆς ἐφείσθη
 Τοῦ βαπτιλικοῦ νεκροῦ σου, δὲ νυκτὸς κατηδαρίσθη
 Πλὴν οἱ κίονες, οἱ τάφοι, τὰ ἀγάλματα θραυσμένα
 Τοῦ λαμπροῦ σου παρελθόντος δετὰ μένουν ἐσπαρμένα.
 "Ἐπεσσε ! πλὴν τὸ ψυχρόν σου καὶ κολοθωμένον πτῦμα
 Δὲν ἔλλοιωσε καθόλου τὸ ὑγρὸν τοῦ τάφου χύμα."
 "Αφθαρτον τὸν τύπον φέρει τῆς ἀρχαίας καλλονῆς σου,
 Καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲ Χρόνος νέα ἀνθη ἔρριψε ναρκίσσου.
 Πτῶμα εἶσαι . . . ἀλλὰ πτῶμα βασιλίσσης, ήτις φέρει
 Τῆς λαμπρᾶς τῆς ἀλουργίδος χρυσοκεντημένα μέρη.
 Καὶ ἀδάμαντες πεσόντες ἀπὸ τὸ διάδημά της
 Σώζονται ἀκτινοβόλοι καὶ κοσμοῦν τὰ σάβανά της !

16 Σεπτεμβρίου 1849 Μονπελλί.

Α. Κ.

(*) Απεσπάσθη ἵκε χειρογράφου ἀνεκδότου. Καίπερ πρὸ πολλοῦ ποιηθὲν καὶ ἐποχῇ, καθ' ἡν τὸ ἔνδοξον τῆς κλασικῆς πόλεως δύομικ ζωηρὸν ἐνέπνεε τοῖς πᾶσιν ἐνδιαφέρον, ἀλπίζομεν οὐχ ἡτον οὔτε εὐχρίστως θέλει ἀναγνωσθῆναι καὶ σύμαρον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι δὲ ταύτῃ παρεκάλεσαμεν τὸν ποιήσαντα γὰρ ἐπιτρέψῃ τὴν δημοσίευσίν του. Σ. Ο.